Sprawozdanie z laboratorium 3 Wstęp do bioinformatyki

Piątek 09.15 Maciej Hołub 236518 15.05.2019

Link do githuba: https://github.com/Holub0816/Bioinformatics/tree/Zadanie3

1. Cel

Celem laboratorium było napisanie programu znajdującego optymalne lokalne dopasowanie pary sekwencji DNA. Przeprowadzenie jakościowej analizy złożoności obliczeniowej czasowej i pamięciowej dla kilku przykładów kodu. Porównanie przykładowych par sekwencji ewolucyjnie powiązanych i niepowiązanych.

2. Funkcjonalność programu

Program posiada możliwość wczytania sekwencji nukleotydów w formacie FASTA z pliku tekstowego, bezpośrednio z bazy danych NCBI lub wczytując kod z klawiatury. Sekwencje są parsowane w celu oddzielenia sekwencji od ich identyfikatora. Schemat punktacji substytucji i konwersji wprowadzany jest z pliku tekstowego mającego postać macierzy za pomocą funkcji substMatrix(). Następnie za pomocą funkcji points() tworzona jest macierz punktacji dopasowania wypełniana według algorytmu Smitha - Watermanna oraz pomocnicza macierz pokazująca wszystkie lokalne ścieżki dopasowania (funkcja generateHelpMatrix()). Funkcja wyświetla macierz pomocniczą w formie graficznego wykresu przedstawiającego wszystkie ścieżki dopasowania. Funkcja displayMatrix() umożliwia wyświetlenie ścieżek dopasowań w jednym oknie graficznym, a zapisanie tego okna do pliku z rozszerzeniem .png jest możliwe za pomocą metody saveMatrixToPngFile(). Funkcja equations() wyświetla parametry programu i dopasowania dla wszystkich możliwych dopasowań (wynik, długość dopasowania, liczbę przerw, liczbę pasujących nukleotydów). Parametry te można zapisać do pliku tekstowego używając funkcji saveToFile(). Uzyskane sekwencje ze wstawionymi przerwami można zapisać do wybranego pliku tekstowego w formacie przypominającym format FASTA za pomocą funkcji saveToFastaFile(). Program jest wywoływany z linii komend.

Przykładowe wywołanie (obie sekwencje wprowadzone ręcznie, za pomocą klawiatury):

```
interface('input1','GCTAGCA','input2','ACAGTAGC','gap',-1,'filename','myfile.txt');
```

Wynik działania programu:

```
# seql: -GCTAGCA
# seq2: -ACAGTAGC
# Mode: SIMILARITY
# Punctation: AA
                   AC
                         AΤ
                              AG
                                   CC
                                        CT
                                              CG
                                             -5
# Gap: -1
# Score: 8
# Length: 7
# Gaps: 2/6 (33%)
# Identity: 3/6 (50%)
GCTAGA
  \mathbf{I}
-GTAG-
```

3. Analiza złożoności obliczeniowej

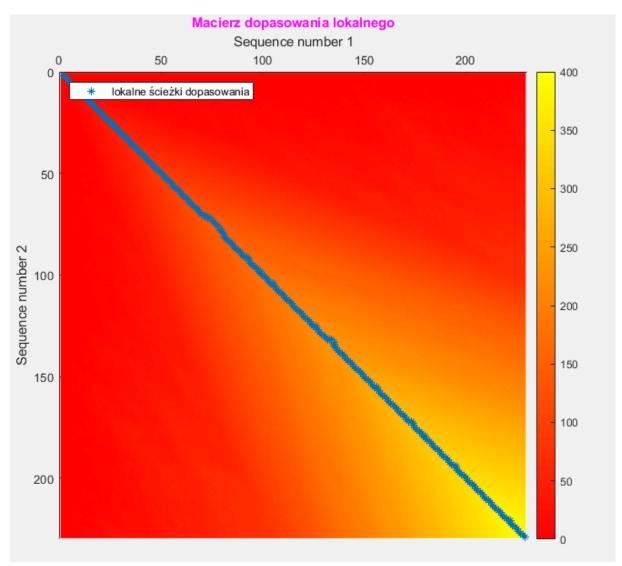
Obliczone złożoności obliczeniowe i przestrzenne są podane na koniec każdej metody. Analiza została przeprowadzona dla wszystkich metod użytych w programie. W każdym z wypadków obliczona została złożoność dla największej możliwej ilości operacji. Dodatkowo szacuję złożoność obliczeniową korzystając z notacji dużego O. Dla funkcji points() generującej macierz dopasowania złożoność obliczeniowa wynosi : O(n2). Dla funkcji generateHelpMatrixx() złożoność obliczeniowa wynosi O(n).

Złożoność pamięciowa wynosi O(2n2) i wynika to z przechowywania w postaci tablic dwóch macierzy – macierzy punktacji oraz macierzy przedstawiającej ścieżkę optymalnego dopasowania.

4. Porównanie sekwencji

Identity: 204/234 (87%)

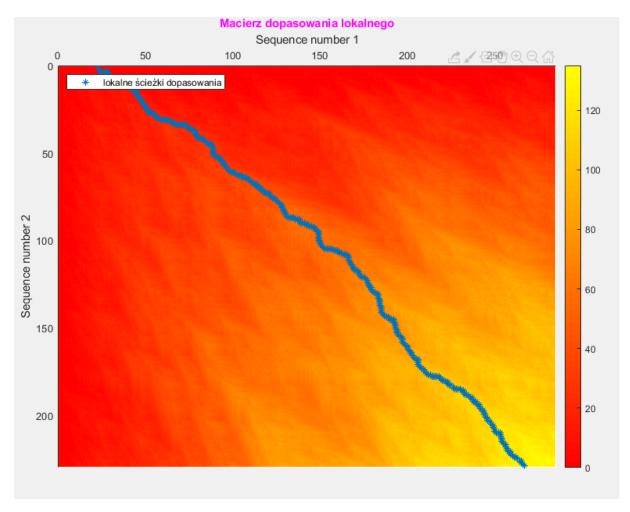
a) Porównanie sekwencji powiązanych ewolucyjnie – Słoń Azjatycki i Mamut – gen kodujący białko cytochrom b


```
1 lokalne dopasowanie:

# seq1: GAAATTTCGGCTCACTACTAGGAGCGTGCCTAATTACCCAAATCCTAACAGGATTATTCCTAGCCATACATTACACACCTGACACAATAACTGCATTTCCATCACCATATCCCATATCTGCCGAGACGTCAACTACACGGCTGAATTATTCGAG
# seq2: GAAATTTCGGCTCACTACTAGGAGCATGCCTAATTACCCAAATCCTAACAGGATTATTCCTAGCCATACATTATACACCCGACACAATAACCGCATTCTCATCTATATCCCATATCTGCCGAGATGTCAACAATGGCTGAATTATTCGAG
# Mode: SIMILARITY
# Punctation: AA AC AT AG CC CT CG TT TG GG
# 2 -7 -5 -7 2 -7 -5 2 -7 2
# Gap: -1
# Score: 400
# Length: 242
# Gaps: 12/234 (5%)
```

b) Porównanie sekwencji niepowiązanych ewolucyjnie – cytochrom b Mamuta i białko STS dzika euroazjatyckiego

GAATTTGTTAAGTCAAAGG-CCA--AAC-TG-G-GGTTTGCTCTTTATGAAGGGTTTTTCAC-AAAGCATCTG----TGTGTT-TTTCCTGTAGGGAACCATGGCGTCTGGCAGCAC-C-G-CCAGTGAGGAGGGAGCGTAG--

W przypadku sekwencji powiązanych ewolucyjnie, widać, że dopasowanie lokalne jest prawie identyczne jak powiązanie globalne (w zasadzie w tym przypadku można je tak traktować). Podobieństwo sekwencji wynosi 87 % i jest to również związane z większym kosztem niedopasowania nukleotydów sekwencji porównywanych niż z karą za przerwy. Na Rysunku 2 widać, że sekwencje nie są powiązane ewolucyjnie, ponieważ ścieżka dopasowania, mimo że tylko jedna, ma bardzo nieregularny przebieg. Podobieństwo sekwencji wynosi tylko 24 %.

5. Przykład zapisu sekwencji do pliku w formacie FASTA.

Poniżej zaprezentowany jest przykładowy skrypt zapisania pliku (w tym przypadku zapisywane są sekwencje pochodzące z punktu 5a i są zapisywane do pliku tekstowego 'savedFastaFile.txt').

```
Input informations to FASTA-like file:
identifier of sequence 1: 1
description of sequence 1: Asiatic Elephant cytochrome b sequence
identifier of sequence 2: 2
description of sequence 2: Mammoth cytochrome b sequence
```

A tu pokazany jest widok na zapisany plik tekstowy:

savedFastaFile.txt — Notatnik

6. Schemat blokowy algorytmów użyty do wygenerowania optymalnej macierzy dopasowania

Schemat blokowy znajduje się w folderze pod nazwą algorytm_sciezka_dopasowania.png. Algorytm dotyczy funkcji generateHelpMatrix(), która tworzy macierz dopasowania.